

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 96.559 van 18 juni 2001
in de zaak A. 76.994/XIV-3151.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. MANDELBLAT,
kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,
A. Reyerslaan 41, bus 8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 2 februari 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 6 november 1997 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij zijn beroep tegen de weigering van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om hem als vluchteling te erkennen, onontvankelijk wordt verklaard;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 14 oktober 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 10 april 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 mei 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. MANDELBLAT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. xxx (I16/4/55), van Joegoslavische nationaliteit, komt op 6 maart 1996 in België aan en vraagt de volgende dag om erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

1.2. Deze aanvraag wordt op 2 juni 1997 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verworpen.

Deze beslissing wordt verzoeker met een op 3 juni 1997 ter post aangetekend afgegeven schrijven ter kennis gebracht.

1.3. Met een verzoekschrift van 11 juni 1997 gericht aan de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, doch aangetekend verzonden naar het "Haut Commissariat pour les Réfugiés et Apatrides" tekent verzoeker tegen de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hoger beroep aan.

1.4. Dit verzoekschrift wordt door de posterijen bezorgd aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.5. Met een brief van 24 juni 1997 zendt het Commissariaat-generaal verzoeker zijn schrijven van 11 juni 1997 terug met de mededeling dat beroep dient te worden aangetekend bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

1.6. Met een aagetekende brief van 1 juli 1997 stuurt verzoeker de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen zijn beroepschrift van 11 juni 1997 toe.

1.7. De eerste voorzitters van de Vaste Beroepscommissie wijzen op 2 juli 1997 het Nederlands als rechtsplegingstaal aan.

1.8. Op 26 september 1997 beslist de gemachtigde bijzitter van de Eerste Nederlandse Kamer het beroep van verzoeker "dat onontvankelijk voorkomt wegens laattijdigheid" zelf als alleenrechtsprekend lid te behandelen.

1.9. Dit beroep wordt opgeroepen op de zitting van 6 november 1997.

Op deze zitting wordt verzoeker gehoord.

Dezelfde dag neemt de gemachtigde bijzitter van de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de thans bestreden beslissing, waarbij het beroep onontvankelijk wordt verklaard.

Deze beslissing rust op volgende redengeving :

"Overwegende dat uit het dossier blijkt dat de bestreden weigeringsbeslissing aangetekend met ontvangstbewijs werd verstuurd op 3 juni 1997; dat blijkens het teruggezonden bericht van ontvangst appellant op 4 juni 1997 deze beslissing in ontvangst heeft genomen;

Overwegende dat luidens artikel 57/11, par. 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 een beroep moet worden ingediend binnen de vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht; dat te dezen de kennisgeving is geschied op 4 juni 1997;

Overwegende dat appellant stelt binnen voormelde termijn een brief te hebben verstuurd naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om beroep in te dienen; dat een 'technische vergissing' geen motief mag zijn om zijn beroep onontvankelijk wegens laattijdigheid te verklaren;

Overwegende dat de strengheid van de wet kan worden gemilderd ingeval van overmacht; dat het indienen van een beroep bij een onbevoegde instantie niet als overmacht kan worden aangezien; dat overmacht immers enkel kan voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, R.W., 1987-88, 778); dat derhalve ambtshalve (vgl. BAERT, J. en DEBERSAQUES, G., Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid, in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nr. 416) moet worden vastgesteld dat het op 1 juli 1997 ingediende beroep laattijdig is".

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker laat gelden dat de bestreden beslissing genomen is met schending van artikel 57/11, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen doordat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen zijn beroep wegens laattijdigheid onontvankelijk verklaart terwijl het beroepschrift binnen de beroepstermijn met een aangetekend schrijven van 12 juni 1997 werd opgezonden; dat hij toelicht dat dit beroepschrift formeel de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen als rechter aanwees met het juiste adres; dat voor zoveel als nodig hij verwijst naar artikel 2246 van het burgerlijk wetboek luidens hetwelk "ook de dagvaarding voor een onbevoegde rechter de verjaring stuit";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat er geen wetsbepaling voorhanden is die de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verplicht om een beroepsverzoekschrift dat verkeerdelijk aan hem gericht werd, door te zenden aan de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen evenmin verplicht is dit beroepsverzoekschrift aan de betrokkene terug te zenden, dat zelfs indien het beroepschrift onmiddellijk zou teruggezonden zijn, de beroepstermijn wellicht reeds zou verstreken geweest zijn, gezien deze termijn op 3 juni 1997 een aanvang nam, dat verzoeker zelf pas op 11 juni 1997 een beroepsverzoekschrift heeft ingediend en zich daarbij verkeerdelijk richtte tot de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat het beroepsverzoekschrift de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen pas bereikt heeft op 1 juli 1997 en derhalve terecht de laattijdigheid van het beroep werd vastgesteld, dat artikel 2246 van het burgerlijk wetboek evenmin toepassing vindt;

2.1.3. Overwegende dat artikel 57/11, § 1, van voormelde wet van 15 december 1980, gewijzigd bij de wet van 6 mei 1993 bepaalt :

"Behoudens de beslissingen genomen met toepassing van artikel 63/3 zijn de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet vatbaar voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State. De Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen is bij uitsluiting van iedere andere instantie bevoegd. Dit beroep moet ingediend worden binnen vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht (...)"

dat het koninklijk besluit van 19 mei 1993 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen bepaalt :

artikel 3. De beroepen bedoeld in artikel 57/11, paragraaf 1, eerste lid, van de wet worden bij de Commissie ingesteld door middel van een in het Nederlands of in het Frans opgesteld verzoekschrift ofwel door de vreemdeling of zijn advocaat, ofwel door de Minister of zijn gemachtigde ondertekend.

artikel 12. Het verzoekschrift wordt ofwel tegen ontvangstbewijs neergelegd bij een personeelslid dat ter beschikking gesteld is van de Commissie en waarvan de graad ten minste tot rang 20 behoort, ofwel bij een ter post aangetekende brief aan de Commissie toegezonden;

dat uit deze bepalingen volgt dat een beroep tegen een beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet ingesteld worden bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen en dat de indiening van het beroep moet gebeuren hetzij door neerlegging van het verzoekschrift op het secretariaat van de Commissie hetzij door toezending ervan aan de commissie bij ter post aangetekende brief; dat het beroep niet alleen aan het bij de wet aangeduid orgaan moet zijn gericht, maar ook -tenzij het op de griffie of

het secretariaat wordt neergelegd- met een aangetekend schrijven aan dit orgaan wordt toegezonden; dat anders het verzoekschrift geen vaste datum verkrijgt; dat een aan een andere instantie toegezonden beroepschrift slechts ontvankelijk is indien het aan het beroepsorgaan wordt doorgezonden en alsnog tijdig vaste datum verkrijgt; dat het aangetekend schrijven van 11 juni 1997, dat niet aan de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen was verstuurd, de beroepstermijn niet vermocht te stoppen; dat het beroep van verzoeker eerst vaste datum heeft gekregen op 1 juli 1997 bij de aangetekende verzending van het beroepschrift aan het door de wet aangewezen orgaan; dat de zaak met de brief van 11 juni 1997 niet bij een onbevoegde rechter werd ingeleid; dat dit schrijven aan de bevoegde rechter was gericht, maar ingevolge een vergissing van de appellant bij een andere instantie terecht kwam; dat verzoeker derhalve tevergeefs artikel 2246 van het burgerlijk wetboek inroept; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat in het tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 149 van de Grondwet en van artikel 57/22 van voormelde wet van 15 december 1980, verzoeker aanvoert dat de omstandigheden van de zaak niet in de aangevochten beslissing worden vermeld en dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen "die een louter materiële fout vaststelde, uitsluitend op de omslag, deze fout diende recht te zetten, daar waar het verzoekschrift zelf met deze fout niet behept was";

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de aangevochten beslissing naar behoren werd gemotiveerd door de vaststelling dat het beroepsverzoekschrift laattijdig werd ingediend, terwijl geen overmacht voorhanden was;

2.2.3. Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen er zich kon toe beperken aan te geven waarom het beroep laattijdig was ingediend; dat ze er niet toe gehouden was de asielmotieven in haar beslissing op te nemen; dat, zoals gesteld bij de bespreking van het eerste middel, het niet voldoende is dat het beroep aan de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen is gericht, maar dit beroep om vaste datum te verkrijgen bovendien met een aangetekende brief aan dit rechtscollege moet worden toegezonden; dat de vergissing van verzoeker meebracht dat zijn beroep niet tijdig was ingesteld en derhalve onontvankelijk was; dat, vermits de regelmatige indiening van een beroep bij een administratief rechtscollege de openbare orde raakt, de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen niet gemachtigd was aan deze vergissing voorbij te gaan noch haar recht te zetten; dat het tweede middel niet gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat in het derde middel verzoeker betoogt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met miskenning van het algemeen rechtsbeginsel van goed bestuur het beroepschrift gedurende twaalf dagen heeft achtergehouden zonder het naar de bevoegde rechter -met name de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen- door te sturen, dat de aangevochten beslissing door hiermee geen rekening te willen houden zich hetzelfde gebrek heeft toegeëigend en dus het algemeen rechtsbeginsel van goed bestuur verkeerd heeft toegepast;

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij naar haar antwoord op het eerste middel verwijst;

2.3.3. Overwegende dat blijkens de bestreden beslissing verzoeker ter verantwoording van de laattijdigheid van zijn beroep ter zitting inriep dat

hij "een technische vergissing" had begaan, door het beroepschrift oorspronkelijk aan het Commissariaat-generaal toe te zenden; dat, hoewel hem was meegedeeld dat er een probleem was inzake de ontvankelijkheid ratione temporis van zijn beroep, verzoeker zich voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen niet heeft beroepen op een verkeerde handelwijze vanwege het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of vanwege De Post; dat verzoeker verzuimd heeft de zogezegde onbehoorlijke handelwijze van het Commissariaat-generaal te gelegener tijd voor de feitenrechter aan te voeren; dat hij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen dan ook niet kan verwijten hiermee geen rekening te hebben gehouden; dat het derde middel moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op achttien juni tweeduizendeen, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.